

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 8.

Fylke: *Akershus.*

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: *Vassnestat.*Emne: *Beit og Bronse.*

Bygdelag:

Oppskr. av: *G. G. Hjalmar Tangen.* Gard: *Tangen.*(adresse): *Steinsgaard paa.* G.nr. 135 Br.nr. 2A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsl. *og andre.*

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Fra oars gammelt er intet nevnt andet, først senere tid havde det i reservedealer, at man paa enkelte ommasteder for at dræbe gøret hadde kugget no ommaarvist of øde julkjer, rikjer, biørk sa geønne aa git dyrene hele kristene, soude med velbekag spiste helt op. Paa gora her har det ikke været brukt.

2. Har ikke hat noen anden navnebetegnelse end "ris" kjent her.

3. Ikke andet end det ovenfor nevnte og foregik kun om noarene medens hannen krikeet til. No kjöring af det var det ikke tale om - "var etter en bär of aa tel" - sou det het. Betegnelsen "bronn" - heter her "pron", biörk, kepron, säljpron, orpron osv.

4. Länkeriv.

5. Der brüktes i gammel tid til gjertene svært nøje graubar hele iunge jaringstiden - sou det var slet ikke anset som hjelpefor, men som helt nödvendig for til disse dör for deres tinnel og velvares sköld.

7. Nei, har været helt ukjent her.

#

#

#

Det vil Kauske ha en vis interesse aa nevne, at i forbindelse med ordbetegnelsen "beit" hør samtidig opplyses, at vi har ordet i vår dialekt samme første led i her vanlige betegnelser - og som verbium i "beite" - "kåene, kålvene beiter der saa - har beite ta der" - "køste jaar beite ta de stükje aaleine", osv. Man hører ogsaa til stadighet, at havnehagerne og havnestjerner blir betegnet med "beita" - "je var neri [boitti] beita" - i havnehagen setsoa. [Påssig snak har vi det ogsaa i rent anden betydning: "aa være i beita" - samme betegner, at man er i vanskeligheter med et eller andet - samt kalles her to heste i sammen i dobbeltdrag for at være "i beite" - kan "kjøde me beita" - samme det heter.]

Vare gaver ute paa leirannæderne her i bygdene har havnehager, som værentlig er bevælt med grånor aa asp. Disse tresarter vokser mestaaende fast aa kraftig paa leiret, hvorfor man regelmæssig maa hugges nære stükker rens hvert aar, for at havnegras ikke skal bli altfor bevælt. Den løvlangredde kjøres hjem paa tømmer aa lægges i en haug. Man gjør ikke no annet huggsten, for at denne ved skal tørke - man bare

hægger tu krist og tap aa lægger
 tidene i en haug, og kjører den
 hjem, saasomt det blir lit føle-
 -dette har ritet med no for-
 samling at gjøre. Sa om nooen
 kapper man disse tidene op aa
 kløver smaa ved passende til
 kjäkkesbruk, og kaster imer
 klövringene denne smaa ved
 i en stor, hoi haug. Naar solen
 saa en tid gaar, "steekt" saa denne
 vedhaugen, saa den ritene saa
 bli tør nok, tar man af den
 til bruk i kjäkkeset utover
 saasmeren.

Denne vedden kalles
 man fra gammelt her for
 "beitvæn". Man saa helst ha
 smaa tiggjet denne vedden
 før man begynner med pløj-
 vaaromen.

